

Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σου Κύριε!!!!

Τὸ χαρμόσυνο γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μας γεννᾷ στις ψυχές μας ἐνθουσιασμό καὶ ἀγαλλίαση, αἰσθήματα ἀγάπης καὶ συγχωρήσεως. Καταυγάζει τὸ Ἅγιον Φῶς τῆς Ἀναστάσεώς Του τῆ γῆ, τὸν οὐρανὸ καὶ τὶς ψυχές μας. Συγκλονισμένη ὀλόκληρη ἡ ὕπαρξή μας ψάλλει «ἐν ἀλαλαγμῶ» τὸν πασχαλινὸ παιάνα «Χριστὸς Ἀνέστη!» καὶ πανηγυρίζοντας ἀντιβοᾷ σύμπασα ἡ κτίση «Ἀληθῶς Ἀνέστη!».

Ὅλος ὁ ὀρθόδοξος λαὸς μας -νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, ἐγκρατεῖς καὶ ράθυμοι, πλούσιοι καὶ πένητες, πρῶτοι καὶ δεῦτεροι, γνωρίζοντες καὶ μὴ γνωρίζοντες, πιστεύοντες καὶ ἀμφισβητοῦντες- ὅλος ὁ ὀρθόδοξος λαὸς μας, συνεπαρμένος ἀπὸ τὴν μοναδικὴ λαμπρότητα αὐτοῦ τοῦ συγκλονιστικοῦ θαύματος, συμμετέχει στὴν πνευματικὴ εὐωχία αὐτῆς τῆς μεγίστης τῶν ἑορτῶν τῆς Πίστεώς μας.

Ὁ Ἀναστάς Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Σωτήρας τοῦ πεπτωκότος Ἀδάμ (ὀλοκλήρου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους), ἀποτελεῖ τὸ Κέντρο τῶν ἐπουρανίων, τῶν ἐπιγείων καὶ τῶν καταχθονίων, τὸ Κέντρο τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς Πίστεώς μας, τὸ Κέντρο τῶν θείων Γραφῶν καὶ τῆς Θείας Λατρείας. Γιὰ νὰ οἰκιοποιηθοῦμε, ὅμως, προσωπικὰ τὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως πρέπει, ταυτόχρονα, νὰ ἀποτελεῖ τὸ Κέντρο τῆς ψυχῆς μας, τῆς διανοίας μας, τῆς καρδίας καὶ τοῦ εἶναι μας. Πρέπει νὰ εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας, τὸ ἀγαλλιάματά μας, ἡ λαχτάρα καὶ ὁ πόθος μας.

Κατὰ τὸν θεοφώτιστο πατέρα τῆς Ἐκκλησίας μας ἅγιο Ἰουστίνου Πόποβιτς: «Τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός. Τὸ ἀντίθετον Αὐτοῦ; Τὸ κενόν, τὸ μηδέν! Αὐτὸς εἶναι τὸ Πανεῖναι. Ἐκτὸς Αὐτοῦ, τὸ μὴ εἶναι. Ἄν δὲν εἶναι ὁ Χριστὸς μέσα σου, δὲν εἶσαι τίποτε, εἶσαι μηδέν, εἶσαι ἓνα πτῶμα, εἶσαι τὸ μὴ ὄν. Καὶ τὸ ἴδιον τὸ σύμπαν χωρὶς τὸν Χριστόν, εἶναι πτῶμα, εἶναι μηδέν, εἶναι μὴ ὄν. Ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ Πανεῖναι καὶ ἡ πανενότης. Αὐτὸς τὰ πάντα πληροῖ καὶ τὰ πάντα συνέχει· ἄνευ Αὐτοῦ τὰ πάντα εἶναι κενά καὶ ἔρημα καὶ διεσπαρμένα. Ἐὰν ἀφαιρέσωμεν τὸν Χριστόν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἀπὸ τὸν ἥλιον, ἀπὸ τὸ σύμπαν, ἀπὸ τὴν μέλισσαν, τὰ πάντα κρημνίζονται εἰς τὸ χάος, εἰς τὸ μὴ εἶναι, εἰς τὸ μὴ ὄν, εἰς τὸν θάνατον. Μόνον Αὐτὸς διὰ τοῦ θεανθρωπίνου σώματός Του, τῆς Ἐκκλησίας, συνέχει τὰ πάντα καὶ πληροῖ τὰ πάντα» (Ἀρχιμ. Ἰουστίνου Πόποβιτς, «Ἄνθρωπος καὶ Θεάνθρωπος», ἐκδ. Ἀστήρ-Παπαδημητρίου, σελ. 196).

- «Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...». Σὲ αὐτὲς τὶς τέσσερις λέξεις -ὅπως τονίζει ὁ ἅγιος Ἰουστίνος- συγκεφαλαιώνονται καὶ τὰ τέσσερα Εὐαγγέλια τοῦ Χριστοῦ. «Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...». Κάθε λέξη καὶ ἓνα Εὐαγγέλιο· τέσσερις λέξεις, ποὺ ἀποτελοῦν ὀλόκληρη τὴν Διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ μας, ὀλόκληρη τὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας, ὀλόκληρη τὴν ὑπόθεση τῆς Σωτηρίας μας!

- «Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας εἶναι τὸ μεγαλύτερο Θαῦμα ὅλων τῶν ἐποχῶν, ὅλων τῶν ἐπιγείων καὶ οὐρανίων κόσμων· ὅτι εἶναι τὸ Θαῦμα τῶν θαυμάτων· ὅτι εἶναι τὸ Θαῦμα ἀπὸ τὸ ὁποῖο πηγάζουν καὶ στὸ ὁποῖο συνοψίζονται ὅλα τὰ ἄλλα θαύματα.

- «Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι ὁ Χριστὸς μας εἶναι τέλειος Ἄνθρωπος καὶ τέλειος Θεός· ὅτι εἶναι ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεάνθρωπος καὶ Κύριος τοῦ ὄρατοῦ καὶ ἀόρατου κόσμου.

- «Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι ὁ ἀναστὰς Κύριός μας εἶναι ὁ νικητὴς τοῦ θανάτου, ὅτι ἀπέκτεινε τὸν θάνατο, ὅτι «οὐκ ἔστι θάνατος πλέον»!

- «Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι χάρις στὴ νίκη, χάρις στὸν θρίαμβο τοῦ Χριστοῦ μας ἐπὶ τοῦ θανάτου, οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ δύο χιλιάδες χρόνια γίνονται -καὶ πάντα θὰ γίνονται- Χριστιανοί!

- «Χριστός Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι ὁ ἀναστάς Κύριός μας ἐσκύλευσε τὸν Ἄδη, κατήργησε τὸν Ἄδη, ἐνέκρωσε τὸν Ἄδη.

- «Χριστός Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει τὴν ἐρήμωση τοῦ Ἄδου, τὴν κατάλυση, τὴν ἐκμηδένιση, τὴν συντριβὴ τῶν πυλῶν τοῦ Ἄδου καὶ τοῦ θανάτου.

- «Χριστός Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι κατενίκησε καὶ τὸ κέντρο τοῦ θανάτου, τὴν ἁμαρτία -γιατὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας εἰσῆλθε ὁ θάνατος!

- «Χριστός Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι κατέλυσε τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου· ὅτι κατήργησε καὶ συνέτριψε καὶ αὐτὸν τὸν διάβολο, τὸν προαιώνιο ἐχθρό μας: «Ἀνέστη Χριστός καὶ πεπτώκασι δαίμονες».

- «Χριστός Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός μᾶς ἐλύτρωσε ὅλους ἀπὸ τοὺς τρεῖς μεγάλους ἐχθρούς μας, τὸν διάβολο, τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν θάνατο.

- «Χριστός Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι ἡ Ἀθανασία ἐγινε ἡ Δευτέρα φύση στὸν ἄνθρωπο, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ θνητὸς καὶ πεπερασμένος γίνεται ἀθάνατος καὶ αἰώνιος.

- «Χριστός Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι ὁ ἀναστάς Κύριός μας, μᾶς ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὰ ὀδυνηρὰ καὶ ἀνέλπιδα δεσμὰ τῆς ἀπελπισίας, τῆς ἀπογνώσεως, τῆς καταδίκης.

- «Χριστός Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι ὁ ἀναστάς Κύριός μας, μᾶς ἀπέδειξε μὲ τὴν λαμπροφόρο Ἀνάστασή Του τὴν ἀπύθμενη καὶ ἄπειρη καὶ ἀπαραμίλλη φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ Πατέρα μας.

- «Χριστός Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι ἡ λύτρωση, ἡ ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας εἶναι τὸ καινὸν γεγονός· ὅτι εἶναι τὸ πραγματικὸ καὶ ὄντολογικὸ γεγονός μέσα στὴν ἱστορία· ὅτι εἶναι τὸ φιλανθρωπότατο γεγονός τῆς θείας Οἰκονομίας.

- «Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ πλέον νὰ γίνει καὶ πάλι παιδὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ μάλιστα κατὰ χάριν Θεός.

- «Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ βιώσει τὴν ἀληθινὴ καὶ οὐράνια χαρὰ, τὴν ἀληθινὴ καὶ ἀνεκκλή-λητη ἐσωτερικὴ ἀνάπαυση καὶ εὐφροσύνη, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσα εἰρήνη, τὴν κατὰ Θεὸν σώζουσα σοφία, τὴν ἄνευ ὄρων καὶ ὀρίων ἐμπιστο-σύνη καὶ ἐλπίδα στὸν οὐράνιο Πατέρα Του.

- «Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ ἄν-θρώπου δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν ἀκόρεστη καὶ ἀτελεύτητη ἐνατένιση καὶ ἀπόλαυση τῆς ἀκτίστου δόξης τοῦ Προσώπου τοῦ ἀνα-στημένου Χριστοῦ μας.

- «Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι ἔχει νόημα ἡ ζωὴ μας, ἡ ἀφιέρωσή μας, ἡ ἀσκησή μας, ἡ προσευχή μας, ἡ νηστεία μας, ἡ μετάνοιά μας, ἡ ἀγάπη μας, ἡ ἐλπίδα μας, ἡ ὕπαρξή μας.

- «Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι ὑπάρχει ἀκριβο-δίκαιη ἀνταπόδοση τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων μας· ὅτι ὑπάρχει κρίση καὶ κριτήριον· ὅτι ὑπάρχει αἰωνία κόλαση καὶ αἰώνιος παράδεισος· ὅτι ὑπάρχει ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

- «Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι ὑπάρχει ἀνά-σταση νεκρῶν· ὅτι κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως θὰ ἀναστηθοῦν τὰ σώματα ὅλων μας καὶ θὰ ἐνωθοῦν μὲ τὶς κατὰ χάριν ἀθάνατες ψυχές μας (συναποτελώντας τὸν ὅλο ἄνθρωπο – σῶμα καὶ ψυχὴ) καὶ κατὰ τὰ ἔργα μας ἢ θὰ εἰσέλθουμε στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀτενίζοντας καὶ ἀπολαμ-βάνοντας τὴν Ἄκτιστη Χάρη, τὴν Ἄκτιστη Δόξα καὶ τὸ Γλυκύτατο, Γαληνό-τατο, Πανευφρόσυνο, Ἀκραιφνέστατο (κατακάθαρο) Ἄκτιστο Φῶς τοῦ Χριστοῦ μας, ἢ θὰ καταλήξουμε στὴν αἰωνία κόλαση, ὅπου καὶ πάλι θὰ ἀτενίζουμε τὴν ἴδια Ἄκτιστη Δόξα καὶ τὸ ἴδιο Ἄκτιστο Φῶς, ὄχι ὁμως ὡς Φῶς πανευφρόσυνο, ἀλλὰ ὡς “πῦρ καταναλίσκον”.

- «Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας ἀποτελεῖ τὴν ἀκαταμάχητη δύναμη καὶ τὴν παντοδυναμία τῆς Ἐκκλησίας μας.

- «Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι γιὰ τὸν πιστὸ χριστιανὸ ὅλη ἡ ζωὴ του εἶναι Πάσχα καὶ Ἑορτή, γιατί ὅλη ἡ ζωὴ του φωτίζεται, χαριτώνεται καὶ ἀγιάζεται ἀπὸ τὴν ἄκτιστη Χάρη τοῦ Ἀναστά- ντος Χριστοῦ μας.

- «Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει ὅτι ἐνεκρώθη ὁ θάνατος, ἐλύθη ἡ φθορά, ἔπαυσε ἡ κατάρρα, ἀνέτειλε ἡ ἀθανασία, ἠνέω- κται ὁ Παράδεισος.

- «Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» Σημαίνει τὴν θανάτωση τοῦ διαβόλου, τὴν αἰχμαλωσία τῶν ἀκαθάρτων δαιμόνων, τὴν σωτηρία τῶν χριστιανῶν, τὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν.

Γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, ὅλος ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ -παρὰ τὶς τεράστιες δυσκολίες καὶ τοὺς μεγάλους πειρασμοὺς ποὺ βιώνουμε- εἴμαστε καὶ σήμερα ἔμπλεοι χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, ἐλπίδας καὶ ἀνα- παύσεως.

«Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...» σημαίνει ὅτι ὁ ἀναστὰς Κύριός μας εἶναι -καὶ πρέπει νὰ εἶναι- τὸ καύχημά μας καὶ ἡ δύναμή μας, ὅλη ἡ ζωὴ μας καὶ ὅλη ἡ ἀγάπη μας, ὅλη ἡ ἀλήθειά μας καὶ ὅλη ἡ ἀνάπαυσή μας, ὅλη ἡ χαρὰ μας καὶ ὅλη ἡ λαχτάρρα μας, ὅλη ἡ μέριμνά μας καὶ ὅλη ἡ ἀναζητήσή μας, ὅλη ἡ τωρινὴ καὶ αἰώνια ὕπαρξή μας.

Ἀφῆστε, λοιπόν, τὸν λαὸ μας, ὅλοι ἐσεῖς οἱ ὀρθολογιστὲς καὶ οἱ κατ' ὄνομα μόνον χριστιανοί, ποὺ δὲν παύετε νὰ μειώνετε καὶ νὰ προσβάλλετε τὴν Ὁρθόδοξη πίστη μας καὶ τὴν Ἀγιωτάτη Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, τὴν στοργικὴ μας Μάνα, ποὺ ἔχει ὡς κεφαλὴ Της τὸν ἴδιο τὸν Χριστό μας. Ἀφῆστε τὸν λαὸ μας νὰ εἶναι Ὁρθόδοξος καὶ ἀναστάσιμος, καὶ νὰ πιστεύει καὶ νὰ ἐλπίζει στὸν Ἀναστάντα Κύριό του καὶ Θεό του καὶ ἡ ζωὴ του νὰ εἶναι μία συνεχῆς Ἑορτή, μία συνεχῆς Λαμπρὴ, ἓνα συνεχῆς Πάσχα!

Μὴ σκοτώνετε τὴν Ἐλπίδα καὶ τὴν χαρὰ καὶ τὴν εἰρήνη ἀπὸ τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανούς. Νὰ γνωρίζετε καλά, ὅλοι ἐσεῖς, οἱ τὰ πρῶτα ἔχοντες, οἱ νεοεποχίτες, νεοταξίτες καὶ παγκοσμιοκράτες, ποὺ καταπιέζετε καὶ καταδυναστεύετε τὸν λαὸ μας καταπατώντας καὶ στερώντας του τὴν θεόδοτη ἐλευθερία του, ὅτι ὁ Ἀναστὰς Κύριός μας ἔχει τὸν πρῶτο καὶ τὸν

τελευταῖο λόγο στήν ζωή μας καί στήν ὄλη ἀνθρώπινη ἱστορία γιατί Αὐτός εἶναι ὁ Παντοκράτωρ. «Οὗτοι ἐν ἄρμασι καί οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα» (Ψαλμ. ιθ', 8).

Ἡ φήμη καί ἡ δόξα ὄλων σας, ἡ ἐξουσία καί τὰ δυσσεβῆ ἔργα σας, ὅπως κάθε ἀνθρώπινη ἐξουσία, δόξα καί ἔργο, εἶναι πρόσκαιρα καί ἐφήμερα, πού θὰ παρέλθουν καί θὰ ξεχασθοῦν πάραυτα!

Κράτησε, λαέ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένε καί προδομένε, τάλαιπωρημένε, ἀδικημένε καί συκοφαντημένε, ζωντανή τήν πίστη σου στὸν Ἀναστάνα Χριστό μας· κράτησε τὸν Ἀναστάνα Χριστό μας στὸ κέντρο τῆς καρδιάς καί τῆς ζωῆς σου καί «μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι» (Ματθ. ι', 28). Ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ δὲν φοβούμεθα τὸν θάνατο, ἀλλὰ τὴν ἀμαρτία!

Κράτησε, λαέ τοῦ Θεοῦ, πιστὰ καί σταθερὰ καί λέγε στεντορεία τῆ φωνῆ, ὡς μόνο χαιρετισμὸ στὶς καθημερινές σου ἀναστροφές μέχρι τὴν Ἀνάληψη, τὸν ἀναστάσιμο καί πασχάλιο χαιρετισμὸ «Χριστὸς Ἀνέστη – Ἀληθῶς Ἀνέστη!».

Ὁ Χριστὸς μας ἐξῆλθε νικῶν καί ἵνα νικήσῃ (Ἀποκ. στ', 2). Καὶ θὰ νικήσῃ, ὄχι μόνον στὸ τέλος τοῦ κόσμου θριαμβευτικά, ἔνδοξα, ὀριστικά καί αἰώνια, ἀλλὰ νικᾷ καὶ σήμερα καὶ κάθε μέρα καὶ παντοτεινά. Παραμένοντας μὲ τὸν Χριστό μας, εἴμαστε μόνιμα μὲ τὸν Αἰώνιο Νικητή.

Μυριάκις καὶ ἀπειράκις δόξα στὸν Ἀναστάνα Κύριό μας καὶ Θεό μας, Ἰησοῦ Χριστό!

«Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!»

Βοηθήματα:

• Ἀνθρωπος καὶ Θεάνθρωπος, Ἀρχιμ. Ἰουστίνου Πόποβιτς, Ἐκδοτικὸς Οἶκος «Ἀστήρ», Ἀθήνα 1974.

• Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, Ἐκδ. Ἰ. Μ. Ὀσίου Γρηγορίου, Ἅγιον Ὅρος 2005.

Πηγή : <https://meteoronlithopolis.gr/orthodoxy/easter/>